

מגילה יז

למה נמנו שנותיו של ישמעאל - כדי ליחס בהן שנותיו של יעקב.

14 בין ישמעאל ליצחק שנה	<i>ואברם בן שנה eee שנה eee שנים בלדת הזכר את ישמעאל אל ברם ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו</i>
יעקב=0, ישמעאל=74	<i>ויצחק בן ששית שנה בלדת אתם</i>
מלדת יעקב עד מות ישמעאל=63 (137-74=63)	<i>ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה וששית שנה ושבע שנים</i>
יעקב היה בן 63 כשברח לבית לבן	<i>ותניא: היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ששים ושלוש שנה, ובו בפרק מת ישמעאל, דכתיב וירא עז כי ברק וכו' וילך עז אל ישמעאל ויקח את אחלת בת ישמעאל אחות נביות, ממשמע שנאמר בת ישמעאל איני יודע שהיא אחות נביות? מלמד שקידשה ישמעאל ומת, והשיאה נביות אחיה.</i>
יעקב בן 77 בלידת יוסף	<i>יעקב הוליד את יוסף לאחר 14 שנה מאז הגעתו לבית לבן (בראשית פרק ל פסוק כה) ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן עלחני ואלכה אל מקומי ולארכי ויוסף בן ששית שנה בצמדו לפני פרעה</i>
יעקב בן 107	<i>כי זה שנתיים הרעה בקרב הארץ</i>
7 שנות שובע ו2 של רעב=116	<i>ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך. ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מארכי ששית ומאת שנה</i>

➤ אלא שמע מינה: ארבע עשרה שנים דהוה בבית עבר - לא חשיב להו.

חיזוק: דתניא: היה יעקב בבית עבר מוטמן ארבע עשרה שנה. עבר מת לאחר שירד יעקב אבינו לארם נהרים שתי שנים. יצא משם ובא לו לארם נהרים. נמצא, כשעמד על הבאר בן שבעים ושבע שנה.

שאלה: ומנלן דלא מיענש?

תשובה: דתניא: נמצא, יוסף שפירש מאביו עשרים ושתיים שנה כשם שפירש יעקב אבינו

מאביו. דיעקב תלתין ושיתא הויין! אלא: ארביסר דהוה בבית עבר לא חשיב להו.

קושטי: סוף סוף דבית לבן עשרין שנים הויין!

תירוץ: אלא, משום דאשתהי באורחא תרתין שנים. דתניא: יצא מארם נהרים ובא לו לסכות, ועשה שם שמונה עשר חודש, שנאמר ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות. ובבית אל עשה ששה חדשים והקריב זבחים.

14 שנה	בבית עבר	77-63
20 שנה	בבית לבן	97-77
שנתיים	בדרך הביתה – סוכות ובית אל	99-97
סה"כ 36		

משנה.

הקורא את המגילה למפרע - לא יצא.

קראה על פה, קראה תרגום בכל לשון - לא יצא.

אבל קורין אותה ללועזות בלעז, והלועז ששמע אשורית יצא.

קראה סירוגין, ומתנמנם - יצא.

היה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כוון לבו - יצא, ואם לאו - לא יצא.

היתה כתובה בסם ובסיקרא ובקומוס ובקנקנתום, על הנייר ועל הדפתרא - לא יצא, עד שתהא כתובה

אשורית, על הספר, ובדיו.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

שאלה : מנא הני מילי?

- תשובה 1: אמר רבא: דאמר קרא **ככתבם וכזמנא** מה זמנם למפרע לא - אף כתבם למפרע לא.
 דחיה: מידי 'קריאה' כתיבה הכא? 'עשייה' כתיבה, דכתיב **להיות ציט את שני הימים!**
 תשובה 2: אלא מהכא: דכתיב **והימים האלה נזכרים ונצטים** - איתקש זכירה לעשייה, מה עשייה למפרע לא - אף זכירה למפרע לא.

הבאת ברייתא: תנא: **וכן בהלל, וכן בקריאת שמע, ובתפלה.**

שאלה 1: הלל מנלן?

- תשובה 1: רבה אמר: דכתיב **מנצח ענה צד מנא**.
 תשובה 2: רב יוסף אמר: **זה היום צהה ה'**
 תשובה 3: רב אויא אמר: **יהי עה ה' מנצח**
 תשובה 4: ורב נחמן בר יצחק, ואיתימא רב אחא בר יעקב, אמר מהכא: **מאתה וצד צופא.**

שאלה 2: קריאת שמע?

תשובה: דתניא:

חכמים	רבי	קריאת שמע בכל לשון?
בכל לשון	ככתבה	
אע - בכל לשון שאתה שומע	והיו - בהיותן יהו	מאי טעמא
ורבנן נמי, הכתיב והיו! ההוא מיבעי ליה שלא יקרא למפרע.	ורבי נמי, הא כתיב אע ! ההוא מיבעי ליה: השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיד. ורבנן סברי כמאן דאמר: הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא	מה כל אחד עושה עם הוכחות חבירו?
לימא קסברי רבנן כל התורה בלשון הקודש נאמרה, דאי סלקא דעתך בכל לשון נאמרה - למה לי למכתב אע ?	לימא קסבר רבי כל התורה כולה בכל לשון נאמרה, דאי סלקא דעתך בלשון הקודש נאמרה - למה לי למכתב והיו ?	הצעת לכל שיטה
איצטריך, סלקא דעתך אמינא והיו כרבי - כתב רחמנא אע	איצטריך, סלקא דעתך אע כרבנן - כתב רחמנא והיו	דחיית ההצעה

שאלה 3: תפלה מנא לן?

תשובה: דתניא: **שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה.**
 אמר רבי יוחנן, ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

אבות	הבו לה' בני אלים
גבורות	הבו לה' כבוד וצל
קדושות	הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש
בינה אחר קדושה	והקדישו את קדוש יצקב ואת אלהי ישראל יצריצו, וסמיד ליה וידעו תצו רוח בינה.
תשובה אחר בינה	ולבבו יבין ושב ורפא לו קושי: אי הכי לימא רפואה בתרה דתשובה! תירוץ: לא סלקא דעתך, דכתיב וישב אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה אספוח. קושי: ומאי חזית דסמכת אהא, סמוך אהא! תירוץ: כתב קרא אחרינא: הסלח לכל אונכי הרפא לכל תחלואיכי האואל מנחת חייכי. למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא? קושי: והכתיב וישב ורפא לו!

